

עמ"ת 60273/12/13 - יצחק עבדאללה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

05 ינואר 2014

עמ"ת 60273-12-13 עבדאללה(עציר) נ' מדינת ישראל

בפני כב' הנשיא יוסף אלון
העורר:
נגד
המשיבה:
מדינת ישראל

נוכחים:

העורר וב"כ עו"ד בני זיתונה

ב"כ המשיבה עו"ד דקלה סרן

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

העורר, יליד 1970, מואשם בבית משפט השלום ביחד עם נאשם נוסף (חיים פחימה) בכך ששניהם יחדיו פרצו ביום 31.10.13 בשעת בוקר למחסן משק מסוים במושב חציבה בערבה במטרה לנסות ולגנוב משם מכלים של חומר הדברה. ניסיון הגניבה הנטען לא עלה בידם. בשל כך מיוחסות להם עבירות של קשירת קשר לעשות פשע, השגת גבול פלילית ופריצה לבניין שאינו דירה.

המדינה ביקשה לעצור את השניים עד לתום ההליכים.

בשלב הראשון של הדיונים בבקשת המעצר, לא נחלקו הצדדים על כך שאין ראיה ישירה לעצם ניסיון הפריצה וכי חומר החקירה ובראיות לכאורה נסמכים בעיקרם על ראיות נסיבתיות.

בהחלטה ראשונה, מיום 14.11.13, החליט בימ"ש השלום כי חומר החקירה עולה כדי ראיות לכאורה להוכחת המיוחס לעורר ולנאשם הנוסף.

באותה החלטה הוסיף בימ"ש השלום וקבע כי "במקרה דנן, מדובר באירוע יחיד אשר אינו מלמד על היקף ניכר,

עמוד 1

על שיטתיות או על תחכום. ואולם, העבירה בוצעה תוך התארגנות ועל כן נסיבות המעשה לכשעצמם מקימות עילת מעצר. ואולם לו בכך היה די, הרי שעילה זו היתה בעצימות נמוכה מאוד נוכח נסיבות האירוע. עילת המעצר במקרה דנן נובעת בראש ובראשונה מעברם הפלילי של המשיבים".

בעקבות כך, הורה בימ"ש השלום על עריכת תסקירי מעצר.

בעניינו של העורר, הוגש תסקיר מעצר הממליץ על שחרורו לחלופת מעצר בית בביתו בדימונה תחת פיקוחם של אשתו, חמיו וגיסו ובמסגרת "פיקוח מעצרים" של שרות המבחן.

בימ"ש השלום בהחלטתו מיום 12.12.13 קבע כי לא התרשם בצורה חיובית מהערבים עליהם המליץ שרות המבחן, כי המדובר בשחרור לחלופה בבית העורר עצמו בדימונה, משם יצא לבצע את הפריצה המיוחסת לו במושב חצבה שבערבה ועל כן בנסיבות העניין לא אימץ את המלצת שרות המבחן והורה על מעצר העורר עד לתום ההליכים.

בפני ערר שהגיש העורר על החלטה זו.

לטענת ב"כ העורר, אחרי ככלות הכל, המדובר בעבירת רכוש בודדת, לא מתוחכמת, לא נועזת ואין בה כשלעצמה כדי להצדיק את המעצר עד תום ההליכים. בנוסף, התייצבו היום בביהמ"ש שתי ערבות חלופיות המוכנות לפקח על העורר בתנאי מעצר בית מלאים, ושתייהן מסרו הפרטים שהתבקשו למסור בישיבת היום.

ב"כ המדינה טוענת כי לאור העובדה שלעורר עבר פלילי הכולל גם הפרת הוראה חוקית ושיבוש הליכי משפט, אין לתת בו אמון. ב"כ המדינה מוסיפה וסומכת ידיה על הנמקות בית משפט השלום וכן מפנה להחלטת בית משפט זה (כב' השופט א. ואגו) מיום 24.12.13 שבה נדחה עררו של השותף הנטען לעבירה (פחימה) על החלטת המעצר.

לאחר שעיינתי במלוא החומר שהובא בפניי, החלטתי בנסיבות העניין לקבל את הערר.

נקודת המוצא הינה בהיקף וטיב המעשים המיוחסים לעורר והמסוכנות הנובעת ממעשים אלו ביחס לעורר.

ציטתי לעיל מדברי בימ"ש השלום בהחלטתו הראשונה בשלבי המעצר ולפיה העבירה המיוחסת לעורר דנן מקרינה "עצימות נמוכה" של מסוכנות ברמה הנדרשת למעצר עד תום ההליכים.

אכן, מדובר בעבירת רכוש מובהקת, לא לבית מגורים, ללא תחכום מיוחד וללא שאר הנסיבות המעצימות מסוכנות של עבירת רכוש ברמה המצדיקה מעצר עד תום ההליכים. בימ"ש השלום ביסס את מסוכנותו של העורר על עברו בפלילים. עיינתי בגיליון ההרשעות הפליליות של העורר. אכן המדובר במספר הרשעות לא מבוטל אולם יש לתת את הדעת כי עבירת הרכוש האחרונה שהורשע בה בוצעה בשנת 2007.

נתון זה שונה מעוצמת ההרשעות הפליליות העומדות לחובת הנאשם השני בתיק זה.

בנסיבות אלה, לנוכח ה"עצימות הנמוכה" של עבירת הרכוש הנקודתית והבודדת המיוחסת עתה לעורר - מצאתי כי בנסיבות העניין מן הראוי לשחררו לחלופת מעצר.

אוסף ואצין כי לאחר עיון בטענות ב"כ הצדדים בבימ"ש השלום לעניין הראיות לכאורה, לא מן הנמנע כי הליכי משפטו של עורר זה יכול ויימשכו זמן רב.

בנסיבות העבירה הנקודתית המיוחסת לו, מוצא אני גם בכך שיקול המצדיק שחרורו לחלופת מעצר.

אשר על כן, אני מקבל את הערר, מבטל את החלטת בימ"ש השלום ומורה כי העורר ישוחרר ממעצרו בהתמלא כל תנאי השחרור בערובה המפורטים להלן:

1. העורר יהיה במסגרת של **מעצר בית מלא** בביתה של הגב' אילנית ביטון ת"ז 029597531, ברחוב השיטה 48/2 דימונה.

2. בכל עת המצאו במעצר הבית הנ"ל, יהיו לצד העורר הגב' אילנית ביטון הנ"ל או הגב' טלי בן עברי ת"ז 32140170.

3. תנאי לשחרור לחלופת המעצר הינו התקנת איזוק אלקטרוני בו ימצא העורר משך כל תקופת מעצר הבית.

4. נאסר על העורר לקיים קשר כלשהו עם מי מעדי התביעה שבכתב האישום.

5. על העורר נאסר לצאת את מקום מעצר הבית אלא לצורך התייצבות במשפטו או לצורך התייצבות בפני שרות המבחן במסגרת "פיקוח המעצרים".

6. שרות המבחן ישבץ את העורר במסגרת תכנית פיקוח המעצר, לתקופה של 6 חודשים, כפי שהוצע על ידו בתסקיר המעצר.

7. להבטחת ביצוע תנאי השחרור הנ"ל, יופקדו וייחתמו הערבויות הבאות:

א. הפקדה במזומן בסכום של - 7,500 ₪.

ב. שתי הערבות הנ"ל וכן העורר עצמו יחתמו על ערבות עצמית בסכום של - 30,000 ₪ כל אחד.

8. מובהר בזאת כי עד להפקדת הערבויות הנ"ל ולקבלת אישור בזק הנדרש להתקנת האיזוק האלקטרוני, יישאר העורר במעצרו.

9. בית המשפט מבהיר בזאת לעורר ולערבות הנ"ל, את משמעות תנאי השחרור בערובה, את חובת הערבות לדווח על כל מקרה בו יעז חלילה העורר להפר תנאי מתנאי השחרור, ועל המשמעות שתיוודע אם לא יעשו כך בהקשר לחילוט הערבויות.

ניתנה והודעה היום ד' שבט תשע"ד, 05/01/2014 במעמד הנוכחים.

יוסף אלון, נשיא